

Fluiten

Janwim loopt te fluiten. O zo mooi te fluiten. Hij fluit in de tuin. En in de tuin. Mensen in de tuin horen hem. En mensen buiten de tuin waarschijnlijk ook. Nee. Dat is zeker. Die horen hem ook. Dus Janwim loopt te fluiten. O zo mooi. Of zit te fluiten. Dat is niet te zien. Zit op een stoel met wieltjes en rijdt de tuin rond. En fluit. O zo mooi. Buiten de tuin kun je het horen dat het zo mooi is. Wonderbaarlijk eigenlijk dat je dat kunt horen. De mensen zonder oren horen het niet. Die horen andere geluiden ook niet. Voor hen verandert er dus niets.

Janwim fluit. Ligt te fluiten, zit te fluiten. Hangt te fluiten. O zo mooi. In en om de tuin waar hij fluit, hoort men hoe mooi hij fluit. O zo mooi. Het touw waaraan hij hing terwijl hij hing te fluiten, is gebroken. Nu ligt hij te fluiten. O zo mooi. De mensen zonder ogen horen het ook. Zij horen het zelfs beter. En wat zij niet zien, zien de zienden evenmin. Die zien de tuin, maar zien niet Janwim, die op de een of andere manier fluit. O zo mooi.

EEN20\VIJF\ACHT10; 20+3\2+3\acht10